

§ 5. 1. W przypadku urządzeń lub pomieszczeń, w których lekarz, lekarz stomatolog wykonuje indywidualną praktykę lekarską w dniu wejścia w życie rozporządzenia, dopuszcza się odstępstwa od wymagań określonych w:

1) § 2:

a) w pkt 8, z tym że powierzchnia pomieszczenia nie może wynosić mniej niż 9 m²,

b) w pkt 22,

2) § 3:

a) w pkt 1 lit. b) oraz w pkt 8 lit. a), z tym że wysokość pomieszczenia nie może wynosić mniej niż 2,5 m w świetle i pod warunkiem zastosowania wentylacji mechanicznej zapewniającej 4 wymiany na godzinę,

b) w pkt 3 i 5,

3) § 4:

a) w pkt 1, z tym że powierzchnia pomieszczenia przy zainstalowaniu jednego fotela stomatologicznego nie może wynosić mniej niż 12 m²,

b) w pkt 2 lit. e) i f),

c) w pkt 2 lit. d) pod warunkiem zapewniania sterylizacji na suche powietrze,

d) w pkt 5, z tym że wysokość pomieszczenia nie może wynosić mniej niż 2,5 m w świetle i pod

warunkiem zastosowania wentylacji mechanicznej zapewniającej 4 wymiany na godzinę.

2. W przypadku dopuszczenia odstępstw, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w pkt 3 lit. a), b) i d) — lekarz, lekarz stomatolog jest obowiązany dostosować pomieszczenia i urządzenia indywidualnej praktyki lekarskiej lub indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej do wymagań określonych w rozporządzeniu, w terminie nie dłuższym niż do dnia 30 czerwca 2003 r., a w przypadku dopuszczenia odstępstwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c) — w terminie nie dłuższym niż do dnia 31 grudnia 2000 r.

§ 6. Lekarz, lekarz stomatolog, o którym mowa w § 5 ust. 1, jest obowiązany ustalić rodzaj i ilość udzielanych świadczeń zdrowotnych, tak aby niespełnienie wymagań określonych w § 2—4 w zakresie odstępstw dopuszczonych w § 5 nie stanowiło przyczyny obniżenia jakości i poziomu udzielanych świadczeń zdrowotnych i nie spowodowało zagrożenia dla zdrowia pacjentów.

§ 7. Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia przeznaczone do wykonywania indywidualnej praktyki lekarskiej i indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej, a także wymagania, jakim powinny odpowiadać pracownie rentgenowskie, oraz wymagania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy określają odrębne przepisy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

W. Maksymowicz

373

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 kwietnia 1998 r.

w sprawie opłaty za wydanie zezwolenia oraz dokumentów stwierdzających wpis do rejestru indywidualnych praktyk lekarskich oraz indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich.

Na podstawie art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się opłatę za wydanie zezwolenia oraz zaświadczenia stwierdzającego wpis do rejestru indywidualnych praktyk lekarskich w wysokości 350,00 zł.

§ 2. Ustala się opłatę za wydanie zezwolenia oraz zaświadczenia stwierdzającego wpis do rejestru indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich w wysokości 450,00 zł.

§ 3. Jeżeli zaświadczenie, stwierdzające wpis do rejestru indywidualnych praktyk lekarskich lub do rejestru indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich, obejmuje więcej niż jedno miejsce wykonywania

praktyki, pobiera się ponadto opłatę w wysokości 200 zł za każde następne, wpisane w zaświadczeniu, miejsce wykonywania tej praktyki.

§ 4. Za zaświadczenie, stwierdzające wpis do rejestru indywidualnych praktyk lekarskich lub do rejestru indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich, wydane w związku ze zmianą miejsca wykonywania praktyki, ustala się opłatę w wysokości 200 zł.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

W. Maksymowicz